

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal d'instance d'Orléans (Prantsusmaa) 12. augustil 2013 — CA Consumer Finance versus Ingrid Bakkaus jt

(Kohtuasi C-449/13)

(2013/C 313/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu 6. juuni 2013. aasta otsus peale kohtuasjas T-515/11 osas, milles sellega jäeti rahuldamata apellandi kaebus ühtlustamisameti kontrollija 25. augusti 2010. aasta otsuse peale ja mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus on esitatud Üldkohtu (kuues koda) 6. juuni 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-515/11, millega jäeti rahuldamata tühistamishagi ühtlustamisameti teise apellatsioonikoja otsuse peale, millega kinnitati ühenduse kaubamärgi „INNOVATION FOR THE REAL WORLD” registreerimistaotluse rahuldamata jätmise.

Apellatsioonkaebus koosneb kolmest väitest:

- 1) Üldkohus on rikkunud määruse (EÜ) nr 207/2009 ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti b, kuna ta jättis määratlemata asjaomase avalikkuse ja nende tähelepanelikkuse astme. Asjaomased kaubad on mõeldud üksnes kutseala asjatundjatele, kelle tähelepanelikkuse aste reklaamlausetes osas on kõrge.
- 2) Samuti on Üldkohus rikkunud määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b, kuna ta kohaldas liiga rangeid kriteeriume hinnates, kas taotletud kaubamärgil on eristusvõime. Eelkõige eksis Üldkohus kohaldades hiljutises praktikas, täpsemalt kohtuasjas C-398/08 P: Audi vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, määratletud juhtnööre.
- 3) Kolmandaks on Üldkohus rikkunud võrdse kohtlemise ja hea halduse üldpõhimõtteid, mis on Euroopa Liidu nõuetekohase haldamise aluspõhimõtted. Arvesse oleks pidanud võtma asjaolu, et ühtlustamisamet on varem registreerinud identset ülesehitust omavaid ja sõna „INNOVATION” sisaldavaid reklaamlauseid, olgugi et ta varasemad otsused ei ole siduvad.

Apellant väidab, et vaidlustatud otsus tuleb eeltoodud põhjustel tühistada ja tuleb kinnitada, et reklaamlausel „INNOVATION FOR THE REAL WORLD” on olemuslik eristusvõime.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal d'instance d'Orléans

Põhikohtuasja pooled

Hageja: CA Consumer Finance

Kostjad: Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, sündinud Savary, Florian Bonato

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ ⁽¹⁾, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid, tuleb tõlgendada nii, et krediidiandja peab tõendama nende kohustuste nõuetekohast ja täielikku täitmist, mis tal lasuvad krediidilepingu sõlmimisel ja täitmisel ning mis tulenevad direktiivi üle võtnud siseriiklikust õigusest?
- 2) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiviga 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid, on vastuolus see, kui krediidiandjal lasuvate kohustuste nõuetekohast ja täielikku täitmist saab tõendada pelgalt krediidilepingus asuva tüüptingimuse abil, mille kohaselt tarbija tunnistab krediidiandja kohustuste täitmist ning mida ei kinnita krediidiandja väljastatud ja krediidisaaajale esitatud dokumendid?
- 3) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid, artiklit 8 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui tarbija krediivõimelisust kontrollitakse vaid tarbija avaldatud teabe alusel, ilma et nimetatud teavet kontrollitaks tõhusalt muude andmete abil?
- 4) — Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid, artikli 5 lõiget 6 tuleb tõlgendada nii, et krediidiandja ei saa olla andnud tarbijale piisavaid selgitusi, kui ta ei ole eelnevalt kontrollinud tema finantsolukorda ja vajadusi?

— Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid, artikli 5 lõiget 6 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui tarbijale antud piisavad selgitused tulenevad pelgalt krediidilepingus nimetatud lepingulisest teabest, ilma et selle kohta koostataks eraldi dokumenti?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, lk 66).

Donaldson Filtration Deutschland GmbH 12. augustil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 30. mai 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-396/11: ultra air GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-450/13 P)

(2013/C 313/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (esindajad: advokaadid N. Siebertz, M. Teworte-Vey, A. Renvert)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), ultra air GmbH

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu (teine koda) 30. mai 2013. aasta otsus kohtuasjas T-396/11 ja sellest tulenevalt lükata tagasi ultra air GmbH tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 18. mai 2011. aasta (asi R 374/2010-4) otsuse peale;

— mõista apellandi kohtukulud välja ultra air GmbH-lt.

Väited ja peamised argumendid

Viidatud Üldkohtu otsuse peale esitatud apellatsioonkaebus on sisuliselt põhjendatud järgnevalt:

1) Õiguste kuritarvitamist puudutavat vastuväidet ei ole hinnatud üldise õigusinstituudina.

Üldkohus on vaidlustanud kohtuotsuses Euroopa Kohtu praktikaga arvestamata jättes teinud õigusliku vea, kuna õiguste kuritarvitamist puudutav vastuväide üldise õigusinstituudina võimaldab ja nõuab konkreetse juhtumi hindamist

ka ühenduse kaubamärki reguleeriva õiguse kohaselt. Üldkohus on hoopis piirdunud üksnes tuvastamisega, et määruse (EÜ) nr 207/2009 (¹) artikli 52 lõike 1 punkti a alusel koosmõjus artikli 56 lõike 1 punktiga a on tegemist populaarhagi menetlusega, mistõttu Üldkohus ei viinud käsitletaval juhul läbi konkreetsete faktiliste asjaolude hindamist.

Nii toimides jättis Üldkohus arvestamata asjaoluga, et kuigi seadusandja on määruse nr 207/2009 artikli 56 lõike 1 punkti a kohases kaubamärgi kehtetuks tunnistamise menetluses tunnustanud populaarhagi menetlust, ei takista see käsitlemast õiguste kuritarvitamist puudutavat vastuväidet üldise õigusinstituudina, mida tuleb ühenduse õiguses järgida.

Õigusvastaste taotluse välistamist ei saa nimelt võrdsustada taotleja menetluse algatamise huvi olemasolu kohta ühemõtelistel tõendite esitamise nõude kehtestamisega ja seetõttu ei saa see kaasa tuua seda, et taotluse esitamist piiratakse teatud täiendavate tingimustega. Määruse nr 207/2009 artikli 56 lõike 1 punkti a raames õiguste kuritarvitamist puudutava vastuväite mõju räägib selle kasuks, et seadusandja on kehtetuks tunnistamise menetluse loonud taotluse alusel algatatava menetlusena ja ameti omal algatusel ei ole registreeritud kaubamärgi kehtetuks tunnistamine võimalik.

2) Käsitletava juhtumi konkreetsete asjaolude hindamata jätmine

Kuna Üldkohus keeldus apellandi õiguste kuritarvitamist puudutavat vastuväidet hindamast üldise õigusinstituudina, siis ei hinnatud käsitletava juhtumi erilisi asjaolusid, mis tõendavad ultra air GmbH poolt kaubamärgi „ultrafilter international” nr 1 121 839 kehtetuks tunnistamise taotluse õigusvastasust.

Taotlejal on nimelt eesmärk vastandatud tähist kasutades saada kasu vaidlustatud kaubamärgi tuntusest teadlikult asjaomast avalikkust eksitades ja luues ebaõige ettekujutuse, et tema on apellandi kui maineka õiguseelneja traditsioonide kandja.

Lisaks uuris Üldkohus ebapiisavalt kaubamärgi „ultrafilter international” nr 1 121 839 kehtetuks tunnistamise menetluses taotluse esitaja ultra air GmbH juhataja rolli, kes apellandi äriühingu tegevuses ainuisikuliselt vastutas käesoleval juhul vaidlustatud kaubamärgi registreerimise eest. Ta ise on kaasa võtnud kõik registreerimismenetluses esitatud dokumendid vaidlustatud kaubamärgi tuntuse kohta asjaomase avalikkuse silmis ja osaliselt on ta need ka ise koostanud ning need on olnud üksnes tema kästuses.

(¹) Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).